



TÜRKİYE DENETİM STANDARTLARI

BAĞIMSIZ DENETİM STANDARDI 330

***BAĞIMSIZ DENETÇİNİN DEĞERLENDİRİLMİŞ RİSKLERE
KARŞI YAPACAĞI İŞLER***

Bu metin, Uluslararası Bağımsız Denetim ve Güvence Denetimi Standartları Kurulu (IAASB) tarafından düzenlenen ve Uluslararası Muhasebeciler Federasyonu (IFAC) tarafından yayımlanan Uluslararası Kalite Kontrol, Bağımsız Denetim, Sınırlı Bağımsız Denetim, Diğer Güvence Denetimleri ve İlgili Hizmetler Standartları Kitabı, 2012 yılı yayımı, Bölüm 1 ve Bölüm 2’de yer alan Uluslararası Bağımsız Denetim Standardı (ISA) 330 “Bağımsız Denetçinin Değerlendirilmiş Risklere Karşı Yapacağı İşler”in, Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu tarafından yapılan Türkçe tercümesini IFAC’in izniyle tamamen ya da kısmen çoğaltmaktadır. Bu Türkçe tercümenin çoğaltılmasına ve tanınmasına Türkiye sınırları içinde izin verilmektedir. Telif hakkı dâhil mevcut tüm haklar Türkiye sınırları dışında saklıdır. IFAC’in web sitesine www.ifac.org veya permissions@ifac.org adresine başvurarak konuyla ilgili daha fazla bilgi elde edilebilir.

(Bu ifade Standardın yalnızca internet sitesinde yayımlanan versiyonunda bulunmaktadır)

TEBLİĞ

Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumundan:

**BAĞIMSIZ DENETÇİNİN DEĞERLENDİRİLMİŞ RİSKLERE KARŞI
YAPACAĞI İŞLER (BDS 330) HAKKINDA TEBLİĞ
TÜRKİYE DENETİM STANDARTLARI TEBLİĞİ NO: 13**

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Tebliğin amacı; bu Tebliğin ekinde yer alan Bağımsız Denetçinin Değerlendirilmiş Risklere Karşı Yapacağı İşler Standardının yürürlüğe konulmasıdır.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Tebliğin kapsamı, Ek'te yer alan BDS 330 metninde belirlenmiştir.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Tebliğ, 26/9/2011 tarihli ve 660 sayılı Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunun Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (c) bendine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Tebliğde geçen;

- a) Başkan: Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu Başkanını,
- b) Denetçi: Bağımsız denetçiyi,
- c) Denetim: Bağımsız denetimi,
- ç) Kurum: Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunu, ifade eder.

Geçiş hükümleri

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Bu Tebliğin yayımı tarihine kadar 660 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin geçici 1 inci maddesine göre mevcut mevzuat hükümleri çerçevesinde yürütülen bağımsız denetim faaliyetleri, bu Tebliğ hükümleri çerçevesinde yürütülmüş kabul edilir.

Yürürlük

MADDE 5 – (1) Bu Tebliğ 1/1/2013 tarihinde ve sonrasında başlayacak hesap dönemlerinden itibaren uygulanmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 6 – (1) Bu Tebliğ hükümlerini Kurum Başkanı yürütür.

EK:

BAĞIMSIZ DENETİM STANDARDI 330
BAĞIMSIZ DENETÇİNİN DEĞERLENDİRİLMİŞ RİSKLERE KARŞI
YAPACAĞI İŞLER
İÇİNDEKİLER

	Paragraf
Giriş	
Kapsam	1
Yürürlük Tarihi	2
Amaç	3
Tanımlar	4
Ana Hükümler	
Yapılacak Genel İşler.....	5
Yönetim Beyanı Düzeyinde Değerlendirilmiş “Önemli Yanlışlık” Risklerine Karşı Uygulanan Denetim Prosedürleri.....	6-23
Sunum ve Açıklamanın Yeterliliği.....	24
Denetim Kanıtlarının Yeterliliğinin ve Uygunluğunun Değerlendirilmesi.....	25-27
Belgelendirme	28-30
Açıklayıcı Hükümler ve Uygulama	
Yapılacak Genel İşler.....	A1-A3
Yönetim Beyanı Düzeyinde Değerlendirilmiş “Önemli Yanlışlık” Risklerine Karşı Uygulanan Denetim Prosedürleri.....	A4-A58
Sunum ve Açıklamanın Yeterliliği.....	A59
Denetim Kanıtlarının Yeterliliğinin ve Uygunluğunun Değerlendirilmesi	A60-A62
Belgelendirme	A63

Bağımsız Denetim Standardı (BDS) 330 “Bağımsız Denetçinin Değerlendirilmiş Risklere Karşı Yapacağı İşler”, BDS 200 “Bağımsız Denetçinin Genel Amaçları ve Bağımsız Denetimin Bağımsız Denetim Standartlarına Uygun Olarak Yürütülmesi” ile birlikte dikkate alınır.

Giriş

Kapsam

1. Bu Bağımsız Denetim Standardı (BDS), bir finansal tablonun denetiminde, BDS 315¹ uyarınca denetçi tarafından belirlenen ve değerlendirilen “önemli yanlışlık” risklerine karşı yapılacak işlerin tasarlanması ve uygulanmasına yönelik denetçinin sorumluluklarını düzenler.

Yürürlük Tarihi

2. Bu BDS, 1/1/2013 tarihinde ve sonrasında başlayacak hesap dönemlerinden itibaren uygulanmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Amaç

3. Denetçinin amacı, değerlendirilmiş “önemli yanlışlık” risklerine karşı yapılacak uygun işleri tasarlamak ve uygulamak suretiyle yeterli ve uygun denetim kanıtı elde etmektir.

Tanımlar

4. Aşağıdaki terimler BDS’lerde, karşılarında belirtilen anlamlarıyla kullanılmıştır:
 - (a) Kontrol testi: Yönetim beyanı düzeyinde önemli yanlışlıkları önleme veya tespit edip düzeltmede kontrollerin işleyiş etkinliğini değerlendirmek üzere tasarlanmış denetim prosedürüdür.
 - (b) Maddi doğrulama prosedürü: Yönetim beyanı düzeyinde önemli yanlışlıkları tespit etmek üzere tasarlanmış denetim prosedürüdür. Maddi doğrulama prosedürleri aşağıdakilerden oluşur:
 - (i) Detay testleri (işlem sınıfları, hesap bakiyeleri ve açıklamalara ilişkin detay testleri) ve
 - (ii) Analitik maddi doğrulama prosedürleri.

Ana Hükümler

Yapılacak Genel İşler

5. Denetçi, finansal tablo düzeyinde değerlendirilmiş “önemli yanlışlık” risklerine karşı yapacağı genel işleri tasarlar ve uygular (Bakınız: A1-A3 paragrafları).

Yönetim Beyanı Düzeyinde Değerlendirilmiş “Önemli Yanlışlık” Risklerine Karşı Uygulanan Denetim Prosedürleri

6. Denetçi; niteliği, zamanlaması ve kapsamı, yönetim beyanı düzeyinde değerlendirilmiş “önemli yanlışlık” risklerini esas alan ve söz konusu risklere karşılık veren müteakip denetim prosedürlerini tasarlar ve uygular (Bakınız: A4-A8 paragrafları).

¹ BDS 315, “İşletme ve Çevresini Tanımak Suretiyle ‘Önemli Yanlışlık’ Risklerinin Belirlenmesi ve Değerlendirilmesi”

7. Denetçi uygulanacak müteakip denetim prosedürlerini tasarlarken:
- (a) Her bir işlem sınıfı, hesap bakiyesi ve açıklama için yönetim beyanı düzeyindeki “önemli yanlışlık” riskine ilişkin değerlendirmenin aşağıdakileri de içeren gerekçelerini dikkate alır:
 - (i) İlgili işlem sınıfı, hesap bakiyesi veya açıklamanın belirli özellikleri sebebiyle önemli yanlışlık bulunması ihtimali (yapısal risk) ve
 - (ii) Risk değerlendirmesinin ilgili kontrolleri dikkate alıp almadığı (kontrol riski); dolayısıyla, kontrollerin etkin biçimde işleyip işlemediğine karar vermek amacıyla denetçinin denetim kanıtı elde etmesinin gerekip gerekmediği (denetçi, maddi doğrulama prosedürlerinin niteliğini, zamanlamasını ve kapsamını belirlerken kontrollerin işleyiş etkinliğine güvenmek isteyebilir) (Bakınız: A9-A18 paragrafları).
 - (b) Yaptığı risk değerlendirmesi sonucunda belirlediği risk düzeyi ne kadar yüksekse, o kadar fazla ikna edici denetim kanıtı elde eder.
- (Bakınız: A19 paragrafı)

Kontrol Testleri

8. Denetçi aşağıdaki durumlarda, ilgili kontrollerin işleyiş etkinliklerine ilişkin yeterli ve uygun denetim kanıtı elde etmek amacıyla kontrol testlerini tasarlar ve uygular:
- (a) Denetçinin yönetim beyanı düzeyinde ortaya çıkan “önemli yanlışlık” risklerine ilişkin yaptığı değerlendirme, kontrollerin etkin bir şekilde işlediğine dair bir beklenti içeriyorsa (denetçi, maddi doğrulama prosedürlerinin niteliğini, zamanlamasını ve kapsamını belirlerken kontrollerin etkin bir şekilde işlediğine güvenmek istiyorsa) veya
 - (b) Maddi doğrulama prosedürleri, tek başlarına, yönetim beyanına ilişkin yeterli ve uygun denetim kanıtı sağlayamıyorsa.
- (Bakınız: A20-A24 paragrafları)
9. Denetçi kontrol testlerini tasarlarken ve uygularken, ilgili kontrolün etkinliğine daha fazla güvenmek istiyorsa daha fazla ikna edici denetim kanıtı elde eder (Bakınız: A25 paragrafı).

Kontrol Testlerinin Niteliği ve Kapsamı

10. Denetçi kontrol testlerini tasarlarken ve uygularken:
- (a) Aşağıdakiler de dahil kontrollerin işleyiş etkinliğine ilişkin denetim kanıtı elde etmek için sorgulamayla birlikte diğer denetim prosedürlerini uygular:
 - (i) Denetlenen dönem boyunca kontrollerin ilgili zamanlarda nasıl uygulandığı,
 - (ii) Kontrollerin uygulanmasındaki tutarlılık ve

(iii) Kontrollerin kimler tarafından veya hangi vasıtalar kullanılarak uygulandığı.

(Bakınız: A26-A29 paragrafları)

(b) Test edilecek kontrollerin diğer kontrollere (dolaylı kontrollere) bağlı olup olmadığına, diğer kontrollere bağlı olması durumunda ise, söz konusu dolaylı kontrollerin etkin şekilde işlediklerini destekleyen denetim kanıtı elde etmenin gerekip gerekmediğine karar verir (Bakınız: A30-A31 paragrafları).

Kontrol Testlerinin Zamanlaması

11. Denetçi, kontrollere ilişkin planladığı güvenmeye uygun bir dayanak sağlamak amacıyla, 12 ve 15 inci paragraflarda belirtilen hususları da dikkate almak suretiyle, güvenmek istediği kontrolleri belirli bir zamanda veya dönem boyunca test eder (Bakınız: A32 paragrafı).

Ara dönemde elde edilen denetim kanıtlarının kullanılması

12. Denetçi, kontrollerin işleyiş etkinliğine ilişkin ara dönemde denetim kanıtı elde etmesi hâlinde:

(a) Ara dönemden sonra bu kontrollerde meydana gelen önemli değişiklikler hakkında denetim kanıtı toplar ve

(b) Ara dönemden sonra kalan dönem için toplanması gereken ilâve denetim kanıtlarını belirler.

(Bakınız: A33-A34 paragrafları)

Önceki denetimlerden elde edilen denetim kanıtlarının kullanılması

13. Denetçi, kontrollerin işleyiş etkinliği hakkında önceki denetimlerden elde edilen denetim kanıtlarını kullanmanın uygun olup olmadığına ve uygun olması durumunda, bir kontrolü yeniden test etmesi için ne kadar süre geçmesi gerektiğine karar verirken aşağıdakileri mütalaa eder:

(a) Kontrol çevresi, işletmedeki kontrollerin izlenmesi ve işletmenin risk değerlendirme süreci dâhil, iç kontrolün diğer unsurlarının etkinliği.

(b) Manuel ya da otomatik olup olmadığı dâhil, kontrolün özelliklerinden kaynaklanan riskler.

(c) Genel BT kontrollerinin etkinliği.

(ç) Kontrolün ve bu kontrolün işletme tarafından uygulanmasının etkinliği (kontrollerin uygulanmasında önceki denetimlerde tespit edilen sapmaların niteliği ve kapsamı dâhil) ve kontrolün uygulanmasını önemli derecede etkileyebilecek personel değişikliklerinin olup olmadığı.

(d) Belirli bir kontrolde değişiklik yapılmamasının, değişen durumlar sebebiyle bir risk teşkil edip etmediği.

(e) “Önemli yanlışlık” riskleri ve kontrole duyulacak güvenin kapsamı.

(Bakınız: A35 paragrafı)

14. Denetçi; belirli kontrollerin işleyiş etkinliğine ilişkin önceki denetimlerden elde edilen denetim kanıtlarını kullanmayı planlarsa, bir önceki denetimden itibaren bu kontrollerde önemli değişiklikler meydana gelip gelmediği hakkında denetim kanıtı elde ederek, önceki denetime ait denetim kanıtlarının ihtiyaca uygunluğunun devam ettiğine karar verir. Denetçi, söz konusu belirli kontrollere ilişkin anlayışını doğrulamak amacıyla, sorgulamayla birlikte gözlem veya tetkik yaparak bu kanıtları elde eder ve:
- (a) Denetçi, önceki denetime ait denetim kanıtlarının ihtiyaca uygunluğunun devam etmesini etkileyen değişiklikler meydana gelmesi durumunda cari denetimde kontrolleri test eder (Bakınız: A36 paragrafı).
 - (b) Bu tür değişikliklerin söz konusu olmaması durumunda denetçi, en az her üç denetimden birinde kontrolleri test eder. Ayrıca denetçi sonraki iki denetim döneminde güven duyulan kontrollerin testinin hiç yapılmaması ihtimalini ortadan kaldırmak için bazı kontrolleri her denetimde test eder (Bakınız: A37-A39 paragrafları).

Ciddi (önemli) risklere yönelik kontroller

15. Denetçi, ciddi (önemli) risk olduğuna karar verdiği bir riske yönelik kontrollere güvenmeyi planlıyorsa, bu kontrolleri cari dönemde test eder.

Kontrollerin İşleyiş Etkinliğinin Değerlendirilmesi

16. Denetçi, ilgili kontrollerin işleyiş etkinliğini değerlendirirken, maddi doğrulama prosedürleri aracılığıyla tespit edilen yanlışlıkların, kontrollerin etkin şekilde işlemediğine işaret edip etmediği konusunda değerlendirme yapar. Ancak maddi doğrulama prosedürleri sonucunda yanlışlık tespit edilmemiş olması, test edilen yönetim beyanlarına ilişkin kontrollerin, etkin olduğuna dair denetim kanıtı sağlamaz (Bakınız: A40 paragrafı).
17. Güvenmeyi düşündüğü kontrollerde sapmalar tespit etmesi hâlinde denetçi, bu hususları ve muhtemel sonuçlarını anlamak üzere özel sorgulamalar yapar ve (Bakınız: A41 paragrafı):
- (a) Uygulanan kontrol testlerinin kontrollere güven duyulması için uygun bir dayanak teşkil edip etmediğine,
 - (b) İlâve Kontrol testlerinin gerekip gerekmediğine veya
 - (c) Maddi doğrulama prosedürlerini kullanmak suretiyle muhtemel yanlışlık risklerine karşılık vermenin gerekip gerekmediğine
- karar verir.

Maddi Doğrulama Prosedürleri

18. Denetçi, değerlendirilmiş “önemli yanlışlık” risklerinden bağımsız olarak, her bir işlem sınıfı, hesap bakiyesi ve açıklama için maddi doğrulama prosedürleri tasarlar ve uygular (Bakınız: A42-A47 paragrafları).
19. Denetçi, dış teyit prosedürlerinin maddi doğrulama prosedürü olarak kullanılıp kullanılmayacağını mütalaa eder (Bakınız: A48-A51 paragrafları).

Finansal Tabloların Kapanış İşlemleriyle İlgili Maddi Doğrulama Prosedürleri

20. Denetçinin maddi doğrulama prosedürleri, finansal tabloların kapanış işlemleriyle ilgili aşağıdaki denetim prosedürlerini içerir:
 - (a) Finansal tabloların, bu tabloların dayanağını oluşturan muhasebe kayıtları ile uygunluğu veya mutabakatı ve
 - (b) Finansal tabloların hazırlanması sırasında yapılan önemli yevmiye kayıtlarının ve yapılan diğer düzeltmelerin incelenmesi (Bakınız: A52 paragrafı).

Ciddi (Önemli) Risklere Karşı Uygulanacak Maddi Doğrulama Prosedürleri

21. Denetçi, yönetim beyanı düzeyinde değerlendirilmiş bir "önemli yanlışlık" riskinin ciddi (önemli) risk olduğuna karar vermesi hâlinde, özellikle o riske karşılık veren bir maddi doğrulama prosedürü uygular. Ciddi (önemli) riske karşı yalnızca maddi doğrulama prosedürlerinin uygulanacak olması hâlinde, bu prosedürler detay testlerini de içerir (Bakınız: A53 paragrafı).

Maddi Doğrulama Prosedürlerinin Zamanlaması

22. Maddi doğrulama prosedürlerinin ara dönemde uygulanması hâlinde denetçi,
 - (a) Aradan geçen süre için kontrol testleriyle birlikte maddi doğrulama prosedürleri uygulayarak veya
 - (b) Yeterli olduğuna karar vermesi durumunda sadece ilâve maddi doğrulama prosedürleri uygulayarakara dönemden sonra kalan dönemi de kontrol etmiş olur. Söz konusu uygulamalar, ara dönem denetim sonuçlarının dönem sonuna kadar genişletilebilmesi için makul bir dayanak oluşturur (Bakınız: A54-A57 paragrafları).
23. Ara dönemde, “önemli yanlışlık” risklerini değerlendirirken beklemediği yanlışlıkları tespit etmesi hâlinde denetçi, ilgili risk değerlendirmesinin ve ara dönemden sonra kalan dönemi kapsayan maddi doğrulama prosedürlerinin planlanan niteliğinin, zamanlamasının ve kapsamının değiştirilmesinin gerekip gerekmediğini değerlendirir (Bakınız: A58 paragrafı).

Sunum ve Açıklamanın Yeterliliği

24. Denetçi, ilgili açıklamalar dâhil finansal tabloların genel sunumunun geçerli finansal raporlama çerçevesine uygun olup olmadığını değerlendirmek amacıyla denetim prosedürleri uygular (Bakınız: A59 paragrafı).

Denetim Kanıtlarının Yeterliliğinin ve Uygunluğunun Değerlendirilmesi

25. Denetçi, denetimi tamamlamadan önce, uygulanan denetim prosedürlerine ve elde edilen denetim kanıtlarına dayanarak, yönetim beyanı düzeyinde “önemli yanlışlık” risklerine ilişkin değerlendirmelerinin uygunluğunun devam edip etmediğini değerlendirir (Bakınız: A60-A61 paragrafları).
26. Denetçi, yeterli ve uygun denetim kanıtı elde edilip edilmediğine karar verir. Denetçi görüşünü oluştururken, finansal tablolardaki yönetim beyanlarını doğruluyor veya bu beyanlarla çelişiyor görünüp görünmediğine bakmaksızın ilgili tüm denetim kanıtlarını mütalaa eder (Bakınız: A62 paragrafı).
27. Denetçi, finansal tablolara ilişkin önemli yönetim beyanlarına dair yeterli ve uygun denetim kanıtı elde edememiş ise, daha fazla denetim kanıtı elde etmeye çalışır. Denetçi, yeterli ve uygun denetim kanıtı elde edemiyor ise, sınırlı olumlu görüş (şartlı görüş) verir veya söz konusu finansal tablolar hakkında görüş vermektan kaçınır.

Belgelendirme

28. Denetçi, çalışma kâğıtlarına aşağıdakileri dâhil eder:²
- (a) Finansal tablo düzeyinde değerlendirilmiş “önemli yanlışlık” risklerine karşı yapılacak genel işler ve müteakip denetim prosedürlerinin niteliği, zamanlaması ve kapsamı,
 - (b) Söz konusu prosedürlerin yönetim beyanı düzeyinde değerlendirilmiş risklerle olan bağlantısı,
 - (c) Denetim prosedürlerinin sonuçları (bunların açık olmadığı durumlarda denetçinin çıkardığı sonuçlar dâhil).
- (Bakınız: A63 paragrafı)
29. Kontrollerin işleyiş etkinliğine ilişkin önceki denetimlerden elde edilen denetim kanıtlarını kullanmayı planlaması durumunda denetçi, önceki bir denetimde test edilmiş olan bu kontrollere güven duymasına ilişkin vardığı sonuçları çalışma kâğıtlarına dâhil eder.
30. Denetçinin çalışma kâğıtları; finansal tabloların, bu tabloların dayanağını oluşturan muhasebe kayıtları ile uygunluğunu veya mutabakatını gösterir.

² BDS 230, “Bağımsız Denetimin Belgelendirilmesi”, 8-11 inci paragraflar ve A6 paragrafı

Açıklayıcı Hükümler ve Uygulama

Yapılacak Genel İşler (Bakınız: 5 nci paragraf)

- A1. Finansal tablo düzeyinde değerlendirilmiş “önemli yanlışlık” risklerine karşı yapılacak genel işler aşağıdakileri içerebilir:
- Denetim ekibine mesleki şüpheciliği korumanın gerekliliğinin belirtilmesi.
 - Daha deneyimli personelin veya özel becerilere sahip kişilerin görevlendirilmesi veya uzmanların kullanılması.
 - Daha fazla yönlendirme ve gözetim yapılması
 - Uygulanacak müteakip denetim prosedürlerinin seçimine ilâve öngörülemezlik unsurlarının dâhil edilmesi.
 - Denetim prosedürlerinin nitelik, zamanlama ve kapsamıyla ilgili genel değişiklikler yapılması. Örneğin, maddi doğrulama prosedürlerinin ara dönem yerine dönem sonunda uygulanması veya daha ikna edici denetim kanıtları elde etmek amacıyla denetim prosedürlerinin niteliğinin değiştirilmesi.
- A2. Finansal tablo düzeyinde “önemli yanlışlık” risklerinin değerlendirilmesi ve dolayısıyla da denetçinin risklere karşı yapacağı genel işler, denetçinin kontrol çevresi hakkında edindiği bilgilerden etkilenir. Etkin bir kontrol çevresi, denetçinin iç kontrole ve işletme içinde oluşturulan denetim kanıtlarının güvenilirliğine daha fazla itimat etmesine; böylelikle, örneğin denetçinin bazı denetim prosedürlerini dönem sonu yerine ara dönemde uygulamasına imkân sağlayabilir. Ancak kontrol çevresindeki eksiklikler bunun tersi bir etki yaratacaktır. Örneğin denetçi, etkin olmayan bir kontrol çevresine ilişkin aşağıdaki işleri yapabilir:
- Ara dönem yerine dönem sonu itibarıyla daha fazla denetim prosedürünün uygulanması.
 - Maddi doğrulama prosedürleriyle daha kapsamlı denetim kanıtlarının elde edilmesi.
 - Denetim kapsamına dâhil edilecek yerlerin ve birimlerin sayısının artırılması.
- A3. Bu sebeple, bu tür değerlendirmelerin denetçinin genel yaklaşımı üzerinde önemli bir etkisi vardır (örneğin, maddi doğrulama prosedürleri üzerinde durulması (maddi doğrulama yaklaşımı) veya maddi doğrulama prosedürlerinin yanı sıra kontrol testlerini kullanan bir yaklaşımın (karma yaklaşım) benimsenmesi).

Yönetim Beyanı Düzeyinde Değerlendirilmiş “Önemli Yanlışlık” Risklerine Karşı Uygulanan Denetim Prosedürleri

Müteakip Denetim Prosedürlerinin Niteliği, Zamanlaması ve Kapsamı (Bakınız: 6 ncı paragraf)

A4. Yönetim beyanı düzeyinde belirlenen risklere ilişkin denetçinin yapacağı değerlendirme, müteakip denetim prosedürlerinin tasarlanması ve uygulanması açısından denetçinin uygun bir denetim yaklaşımı belirlemesine dayanak oluşturur. Örneğin, denetçi aşağıdakilere karar verebilir:

- (a) Denetçi sadece kontrol testlerini uygulayarak, belirli bir yönetim beyanına ilişkin değerlendirilmiş “önemli yanlışlık” riskine etkin bir karşılık verebilir.
- (b) Denetçi belirli yönetim beyanları için yalnızca maddi doğrulama prosedürleri uygulamanın uygun olduğuna karar verebilir ve bu sebeple kontrollerin etkisini ilgili risk değerlendirmesi kapsamında çıkartır. Bu durumun sebebi, denetçinin uyguladığı risk değerlendirme prosedürlerinin, ilgili yönetim beyanına ilişkin herhangi bir etkin kontrol belirlememiş olması veya kontrollerin test edilmesinin verimsiz olabilmesi ve bu sebeple de denetçinin, maddi doğrulama prosedürlerinin niteliğini, zamanlamasını ve kapsamını belirlerken kontrollerin işleyiş etkinliğine güvenmek istememesidir.
- (c) Hem kontrol testlerini hem de maddi doğrulama prosedürlerini kullanan karma yaklaşım, etkin bir yaklaşımdır.

Ancak, 18 inci paragrafta belirtildiği üzere, seçilen yaklaşıma bakılmaksızın denetçi, önemli her bir işlem sınıfı, hesap bakiyesi ve açıklama için maddi doğrulama prosedürleri tasarlar ve uygular.

A5. Denetim prosedürünün niteliği, söz konusu denetim prosedürünün amacını (kontrol testi veya maddi doğrulama prosedürü) ve türünü (tetkik, gözlem, sorgulama, teyit etme, yeniden hesaplama, yeniden uygulama veya analitik prosedür) ifade eder. Denetim prosedürlerinin niteliği, değerlendirilmiş risklere karşılık verilmesinde en önemli unsurdur.

A6. Denetim prosedürünün zamanlaması, söz konusu prosedürün ne zaman uygulandığını veya denetim kanıtının ait olduğu dönem veya tarihi ifade eder.

A7. Denetim prosedürünün kapsamı, uygulanacak prosedürlerin miktarını (örneğin örneklem büyüklüğü veya bir kontrol faaliyetine ilişkin gözlem sayısını) ifade eder.

A8. Niteliği, zamanlaması ve kapsamı, yönetim beyanı düzeyinde değerlendirilmiş “önemli yanlışlık” risklerini esas alan ve söz konusu risklere karşılık veren müteakip denetim prosedürlerinin tasarlanması ve uygulanması, denetçinin risk değerlendirmesi ile müteakip denetim prosedürleri arasında açık bir bağlantı sağlar.

Yönetim Beyanı Düzeyinde Değerlendirilmiş Risklere Karşılık Verilmesi (Bakınız: 7(a) paragrafi)

Nitelik

A9. Denetçi tarafından değerlendirilmiş riskler, hem uygulanacak denetim prosedürlerinin türünü hem de bu prosedürlerin kombinasyonunu etkileyebilir. Örneğin, değerlendirilmiş risk yüksek ise denetçi, belgeyi tetkik etmenin yanı sıra sözleşme şartlarının tamlığını karşı taraftan teyit edebilir. Ayrıca, belirli yönetim beyanları için

bazı denetim prosedürleri diğer denetim prosedürlerinden daha uygun olabilir. Örneğin, hâsılata ilişkin olarak; tamlıkla ilgili yönetim beyanı açısından değerlendirilmiş yanlışlık riskine karşı yapılabilecek en iyi iş kontrol testleri olabilirken, gerçekleşmeyle ilgili yönetim beyanı açısından değerlendirilmiş yanlışlık riskine karşı yapılabilecek en iyi iş maddi doğrulama testleri olabilir.

- A10. Bir risk için yapılan değerlendirmenin gerekçeleri, denetim prosedürlerinin niteliğinin belirlenmesiyle ilgilidir. Örneğin, ilgili kontrolleri dikkate almadan bir işlem sınıfının belirli özelliklerinden dolayı değerlendirilmiş riskin düşük olması durumunda denetçi, analitik maddi doğrulama prosedürlerinin tek başına yeterli ve uygun bir denetim kanıtı sağladığına karar verebilir. Diğer taraftan, iç kontroller sebebiyle değerlendirilmiş riskin düşük olması ve maddi doğrulama prosedürlerini söz konusu düşük değerlendirmeye dayandırmak istemesi durumunda denetçi, 8(a) paragrafı uyarınca, söz konusu kontrollere yönelik kontrol testlerini yapar. Bu durum örneğin, işletmenin bilgi sistemi tarafından rutin olarak işlenen ve kontrol edilen, makul ölçülerde tekdüze olan ve karmaşık olmayan özelliklere sahip bir işlem sınıfı için söz konusu olabilir.

Zamanlama

- A11. Denetçi kontrol testlerini veya maddi doğrulama prosedürlerini ara dönemde veya dönem sonunda uygulayabilir. “Önemli yanlışlık” riski ne kadar yüksekse, denetçinin;
- Maddi doğrulama prosedürlerini daha erken bir tarih yerine dönem sonuna yakın veya dönem sonunda veya
 - Denetim prosedürlerini önceden bildirmeden veya tahmin edilemeyen zamanlarda (örneğin, seçilen yerlerde önceden haber vermeden denetim prosedürlerinin uygulanması)

uygulamanın daha etkin olduğuna karar verme ihtimali de aynı şekilde yüksektir. Bu durum, özellikle hile risklerine karşı yapılacak işler dikkate alındığında daha uygundur. Örneğin, kasıtlı yanlışlık veya manipülasyon risklerinin belirlenmesi durumunda denetçi, ara dönem denetim sonuçlarının dönem sonuna teşmil edilmesine yönelik denetim prosedürlerinin etkin olmayacağına karar verebilir.

- A12. Diğer taraftan, denetim prosedürlerinin dönem sonundan önce uygulanması, denetçinin önemli hususları denetimin erken safhalarında tespit etmesine ve dolayısıyla bu konuları yönetimin yardımıyla çözüme kavuşturmasına veya bu tür konuları ele alan etkin bir denetim yaklaşımı geliştirmesine yardımcı olabilir.

- A13. Ayrıca, belirli denetim prosedürleri yalnızca dönem sonunda veya daha sonrasında uygulanabilir, örneğin:

- Finansal tabloların muhasebe kayıtlarıyla doğrulanması.
- Finansal tabloların hazırlanması sırasında yapılan düzeltmelerin incelenmesi.

- İşletmenin uygun olmayan bir satış sözleşmesine veya sonuçlandırılmayacak işlemlere girmiş olabileceğine dair bir riske karşı dönem sonunda uygulanacak prosedürler.

A14. Aşağıdakiler, denetçinin denetim prosedürlerini ne zaman uygulayacağına ilişkin düşüncesini etkileyen diğer ilgili faktörlerdendir:

- Kontrol çevresi.
- Konuyla ilgili bilgiye ne zaman erişilebileceği (örneğin, elektronik dosyaların üzerine başka dosyalar yazılıyor olabilir veya gözlemlenecek prosedürler yalnızca belli zamanlarda ortaya çıkıyor olabilir).
- Riskin niteliği (örneğin, kazanç beklentilerini karşılayabilmek için sonradan sahte satış sözleşmeleri oluşturmak suretiyle gelirlerin olduğundan yüksek gösterilmesi riski varsa, denetçi dönem sonunda mevcut sözleşmeleri incelemek isteyebilir).
- Denetim kanıtının ilgili olduğu dönem veya tarih.

Kapsam

A15. Gerekli olduğuna karar verilen bir denetim prosedürünün kapsamı; önemliliğin, değerlendirilmiş riskin ve denetçinin elde etmeyi planladığı güvence derecesinin dikkate alınmasından sonra belirlenir. Tek bir amacın birden fazla prosedürün kombinasyonu ile karşılandığı durumda, her prosedürün kapsamı ayrı ayrı dikkate alınır. Genelde, “önemli yanlışlık” riski arttıkça denetim prosedürlerinin kapsamı genişler. Örneğin, değerlendirilmiş hile kaynaklı “önemli yanlışlık” riskine karşı, örneklem büyüklüklerinin artırılması veya maddi analitik prosedürlerin daha detaylı bir düzeyde uygulanması uygun olabilir. Ancak bir denetim prosedürünün kapsamının genişletilmesi, yalnızca, bu denetim prosedürünün bizzatı belli bir riskle ilgili olması durumunda etkili olur.

A16. Bilgisayar destekli denetim tekniklerinin (BDDT) kullanılması, elektronik işlemlerin ve hesapların daha kapsamlı test edilebilmesini sağlar. Bu durum denetçinin testin kapsamını değiştirmeye karar verdiği durumlarda -örneğin, hile kaynaklı “önemli yanlışlık” risklerine karşılık verilmesinde- yararlı olabilir. Bu tür teknikler; ana elektronik dosyalardan örnek işlemler seçmek, belirli özellikleri olan işlemleri sınıflandırmak veya bir örneklem yerine ana kitlenin tamamını test etmek için kullanılabilir.

Kamu sektörü işletmelerine özgü hususlar

A17. Kamu sektörü işletmelerinin denetiminde, denetimin yetki dayanağı ile diğer özel denetim yükümlülükleri, denetçinin, müteakip denetim prosedürlerinin niteliğine, zamanlamasına ve kapsamına ilişkin değerlendirmesini etkileyebilir.

Küçük işletmelere özgü hususlar

A18. Küçük işletmelerde, denetçi tarafından belirlenebilecek çok sayıda kontrol faaliyeti olmayabilir veya kontrollerin mevcudiyetine veya işleyişine ilişkin işletme tarafından yapılan belgelendirmenin kapsamı sınırlı ve az olabilir. Bu tür durumlarda denetçinin öncelikli olarak maddi doğrulama prosedürlerinden oluşan müteakip denetim prosedürlerini uygulaması daha etkili olabilir. Ancak bazı istisnai durumlarda, kontrol faaliyetlerinin veya diğer kontrol bileşenlerinin bulunmaması, yeterli ve uygun denetim kanıtının elde edilmesini imkânsız hâle getirebilir.

Daha Yüksek Risk Değerlendirmeleri (Bakınız: 7(b) paragrafı)

A19. Denetçi, riskin daha yüksek olduğunu değerlendirmesi sebebiyle daha ikna edici denetim kanıtları elde ederken, denetim kanıtlarının miktarını artırabilir veya daha ihtiyaca uygun (ilgili) veya güvenilir kanıt elde edebilir. Örneğin denetçi, üçüncü taraflardan kanıt toplamaya daha fazla önem verir veya çeşitli bağımsız kaynaklardan doğrulayıcı kanıtlar toplar.

Kontrol Testleri

Kontrol Testlerinin Tasarlanması ve Uygulanması (Bakınız: 8 inci paragraf)

A20. Kontrol testleri yalnızca, denetçinin, yönetim beyanındaki önemli bir yanlışlığı önlemek veya tespit edip düzeltmek için doğru biçimde tasarlandığını belirlediği kontroller üzerinde uygulanır. Denetim yapılan dönemde farklı zamanlarda, birbirlerinden oldukça farklı kontrollerin kullanılmış olması durumunda bu kontrollerin her biri ayrı ayrı değerlendirilir.

A21. Kontrollerin işleyiş etkinliğinin test edilmesi, kontrollerin tasarlanması ve uygulanmasının değerlendirilmesinden ve kontrollerin anlaşılmasından farklıdır. Ancak, bunlar için aynı tür denetim prosedürleri kullanılır. Bu sebeple denetçi, kontrollerin tasarımını değerlendirirken ve uygulanıyor olduklarına karar verirken, aynı zamanda, söz konusu kontrollerin işleyiş etkinliğini test etmenin faydalı olduğuna da karar verebilir.

A22. Ayrıca bazı risk değerlendirme prosedürleri, özellikle kontrol testleri olarak tasarlanmamış olabilmelerine rağmen yine de kontrollerin işleyiş etkinliğine ilişkin denetim kanıtı sağlayabilir ve dolayısıyla kontrol testleri olarak işlev görebilir. Örneğin, denetçinin risk değerlendirme prosedürleri aşağıdakileri içeriyor olabilir:

- Yönetimin bütçeyi kullanımına ilişkin sorgulama yapılması.
- Yönetimin, aylık bütçelenmiş giderler ile gerçekleşen giderler arasında yaptığı karşılaştırmanın incelenmesi.
- Bütçelenmiş tutarlar ile gerçekleşen tutarlar arasındaki farklılıkların araştırılmasına ilişkin raporların tetkik edilmesi.

Bu denetim prosedürleri, işletmenin bütçe politikalarının tasarımı ve bu politikaların uygulanıp uygulanmadığı hakkında bilgi sağlar. Ancak aynı zamanda bu prosedürler,

giderlerin sınıflandırılmasındaki önemli yanlışlıkların tespit edilmesi veya önlenmesi hususunda bütçeleme politikalarının işleyiş etkinliğine ilişkin denetim kanıtı da sağlayabilir.

- A23. Ayrıca denetçi, aynı işlem üzerinde, detay testiyle eş zamanlı olarak uygulanacak kontrol testini tasarlayabilir. Kontrol testinin amacının detay testinin amacından farklı olmasına rağmen, kontrol testi ve detay testi aynı işlem üzerinde uygulanarak (çift amaçlı test olarak da bilinir) her ikisi de aynı anda başarıyla tamamlanmış olabilir. Örneğin denetçi, bir faturanın onaylanıp onaylanmadığını belirlemek ve işlemle ilgili maddi bir denetim kanıtı sağlamak amacıyla bir test tasarlayabilir ve sonuçlarını değerlendirebilir. Çift amaçlı test, her bir testin amacı ayrı ayrı göz önünde bulundurularak tasarlanır ve değerlendirilir.
- A24. Bazı durumlarda denetçi, tek başlarına yönetim beyanı düzeyinde yeterli ve uygun denetim kanıtı sağlayabilecek etkin maddi doğrulama prosedürleri tasarlamamanın mümkün olmadığını düşünebilir.³ Böyle bir durum, işletmenin faaliyetlerini BT kullanarak yürütmesi ve BT sistemi ortamı dışında, işlemlere dair hiçbir dokümanın üretilmemesi veya saklanmaması durumunda söz konusu olabilir. Bu tür durumlarda denetçi, 8(b) paragrafına göre ilgili kontrollere ilişkin testler uygular.

Denetim Kanıtı ve İstenen Güvenme (Kontrollere Dayanma) (Bakınız: 9 uncu paragraf)

- A25. Benimsenen yaklaşımın temel olarak kontrol testlerini içermesi durumunda (özellikle yalnızca maddi doğrulama prosedürlerinden yeterli ve uygun denetim kanıtı elde etmenin mümkün veya uygulanabilir olmadığı hâllerde) kontrollerin işleyiş etkinliğine ilişkin daha yüksek bir güvence seviyesi aranabilir.

Kontrol Testlerinin Niteliği ve Kapsamı

Sorgulamayla birlikte diğer denetim prosedürleri (Bakınız: 10(a) paragrafı)

- A26. Sorgulama, tek başına kontrollerin işleyiş etkinliğini test etmek için yeterli değildir. Bu sebeple, sorgulamayla birlikte diğer denetim prosedürleri de uygulanır. Bu bağlamda, sorgulamayla birlikte tetkik veya yeniden uygulama yapılması, sorgulama ve gözlem yapılmasından daha fazla güvence sağlar. Çünkü gözlem yalnızca yapıldığı anda geçerlidir.
- A27. Belirli bir kontrolün niteliği, kontrolün etkin şekilde işleyip işlemediği hakkında denetim kanıtı elde etmek için uygulanacak prosedür türünü etkiler. Örneğin, işleyiş etkinliğinin belgeyle kanıtlanması hâlinde, işleyiş etkinliği hakkında denetim kanıtı elde etmek için denetçi, bu belgeyi tetkik etmeye karar verebilir. Ancak diğer kontroller açısından belgelendirme mümkün veya ilgili olmayabilir. Örneğin, kontrol çevresindeki bazı faktörlere (örneğin, yetki ve sorumlulukların dağıtımında olduğu gibi) veya bazı kontrol faaliyetlerine (örneğin bilgisayar ortamında gerçekleştirilenler de olduğu gibi) yönelik, faaliyetle ilgili herhangi bir belgelendirme bulunmayabilir. Bazı durumlarda, gözlem veya BDDT'lerin kullanımı gibi diğer denetim

³ BDS 315, 30 uncu paragraf

prosedürleriyle birlikte sorgulama yapmak suretiyle, işleyiş etkinliğine ilişkin denetim kanıtı elde edilebilir.

Kontrol testlerinin kapsamı

A28. Bir kontrolün etkinliğine ilişkin daha ikna edici denetim kanıtına ihtiyaç duyulması durumunda, ilgili kontrolün testinin kapsamını genişletmek uygun olabilir. Kontrollere dayanma (kontrollere duyulan güven) derecesinin yanı sıra, kontrol testlerinin kapsamı belirlenirken denetçinin dikkate alabileceği hususlar aşağıdakileri de içerir:

- Dönem içinde işletme tarafından kontrolün uygulanma sıklığı.
- Denetçinin, denetim süresi boyunca kontrolün işleyiş etkinliğine dayandığı sürenin (güvenme süresinin) uzunluğu.
- Bir kontrolden sapmaya ilişkin beklenen oran.
- Yönetim beyanı düzeyindeki bir kontrolün işleyiş etkinliğine ilişkin elde edilecek denetim kanıtlarının ihtiyaca uygunluğu ve güvenilirliği.
- Yönetim beyanı ile ilgili diğer kontrollerin test edilmesi sonucu elde edilen denetim kanıtının kapsamı.

BDS 530⁴, testlerin kapsamıyla ilgili daha fazla açıklayıcı hüküm içermektedir.

A29. BT işleyişinin doğasında var olan tutarlılık sebebiyle, otomatik bir kontrole ilişkin testin kapsamını genişletmek gerekli olmayabilir. Program değiştirilmediği sürece (programın kullandığı tablolar, dosyalar veya diğer sabit veriler dâhil) otomatik bir kontrolün tutarlı şekilde çalışması beklenebilir. Denetçi, otomatik kontrolün amacına uygun olarak çalıştığına bir kez karar vermesi hâlinde (kontrolün ilk uygulandığı zamanda veya daha sonraki bir tarihte karar verilebilir), kontrolün etkin şekilde çalışmaya devam edip etmediğini belirlemek amacıyla testler yapmayı düşünebilir. Bu testler;

- Programlarda yapılan değişikliklerin, uygun program değişiklik kontrollerine tabi tutulmaksızın yapılmadığının,
- İşlemlerin yürütülmesi için programın onaylı versiyonunun kullanıldığının,
- İlgili diğer genel kontrollerin etkin olduğunun

belirlenmesini içerebilir.

Ayrıca bu tür testler, programlarda değişikliklerin yapılıp yapılmadığının (işletmenin değiştirilmeden veya bakım yapılmadan kullanılan paket yazılım uygulamalarını kullanması durumunda söz konusu olabileceği gibi) belirlemesini içerebilir. Örneğin denetçi, dönem içinde izinsiz erişim olup olmadığına dair denetim kanıtı elde etmek için BT güvenliğinden sorumlu birimin kayıtlarını tetkik edebilir.

⁴ BDS 530, "Bağımsız Denetimde Örnekleme"

Dolaylı kontrollerin test edilmesi (Bakınız: 10(b) paragrafı)

- A30. Bazı durumlarda, dolaylı kontrollerin etkin şekilde işlediğini destekleyen denetim kanıtı elde etmek gerekebilir. Örneğin yetki verilmiş kredi limitlerini aşan satışların detaylarını veren istisna raporlarına ilişkin kullanıcı tarafından yapılan gözden geçirmenin etkinliğini denetçinin test etmeye karar vermesi durumunda, söz konusu gözden geçirme ve ilgili izleme, denetçi için doğrudan ihtiyaca uygun (ilgili) bir kontroldür. Raporlarda yer alan bilgilerin doğruluğuna ilişkin kontroller (örneğin, genel BT kontrolleri) “dolaylı” kontroller olarak tanımlanır.
- A31. BT işleyişinin doğasında var olan tutarlılık sebebiyle, bir otomatik uygulama kontrolünün uygulanmasına ilişkin denetim kanıtı, işletmenin genel kontrollerinin (özellikle, değişiklik kontrollerinin) işleyiş etkinliği hakkındaki denetim kanıtı ile birlikte dikkate alındığında, otomatik uygulama kontrolünün işleyiş etkinliğine ilişkin önemli denetim kanıtı da sağlayabilir.

Kontrol Testlerinin Zamanlaması

İstenen güvenme dönemi (Bakınız: 11 inci paragraf)

- A32. Yalnızca belli bir tarihe ait olan denetim kanıtı (örneğin dönem sonunda yapılan fiziki stok sayımına ilişkin kontrollerin test edilmesi) denetçinin amacı için yeterli olabilir. Diğer taraftan denetçinin, bütün dönem boyunca bir kontrole güvenmek (dayanmak) istemesi hâlinde, bu dönem boyunca ve konuyla ilgili zamanlarda kontrolün etkin bir şekilde işlediğine dair denetim kanıtı sağlayabilen testler uygundur. Bu tür testler, işletmenin kontrolleri izlemesine yönelik testleri de içerebilir.

Ara dönemde elde edilen denetim kanıtlarının kullanılması (Bakınız: 22 nci paragraf)

- A33. Ara dönemden sonra kalan dönem boyunca işleyen kontrollere ilişkin hangi ilâve denetim kanıtlarının toplanması gerektiğini belirlemeye yönelik faktörler aşağıdakileri içerir:
- Yönetim beyanı düzeyinde değerlendirilmiş “önemli yanlışlık” risklerinin önemi.
 - Ara dönem boyunca test edilmiş belirli kontroller ve test edildikten bu yana bu kontrollerde-bilgi sistemi, süreçleri ve personeldeki değişiklikler dâhil- meydana gelen önemli değişiklikler.
 - Söz konusu kontrollerin işleyiş etkinliği hakkında elde edilen denetim kanıtlarının derecesi.
 - Ara dönemden sonra kalan dönemin uzunluğu.
 - Kontrollere duyulan güvenmeye dayalı olarak, ilâve maddi doğrulama prosedürlerinin, denetçi tarafından ne ölçüde azaltılmak istendiği.
 - Kontrol çevresi.

A34. Kalan dönem boyunca kontrol testlerinin kapsamını genişleterek veya işletmenin kontrolleri izlemesini test ederek ilâve denetim kanıtı elde edilebilir.

Önceki denetimlerden elde edilen denetim kanıtlarının kullanılması (Bakınız: 13 üncü paragraf)

A35. Belirli durumlarda, denetçinin denetim kanıtlarının ihtiyaca uygunluğunun devam ettiğini belirlemeye yönelik denetim prosedürlerini uygulaması hâlinde, önceki dönemlerde elde edilen denetim kanıtları -cari dönemde de- kullanılabilir. Örneğin, daha önceki bir denetimi yürütürken denetçi, otomatik bir kontrolün amacına uygun olarak işlediğine karar vermiş olabilir. Denetçi, otomatik kontrolün etkin şekilde işlemeyi sürdürmesini etkileyen herhangi bir değişikliğin yapıp yapılmadığını belirlemek için, yönetimin sorgulanması ve değişiklik yapılan kontrolleri gösteren kayıtların (logların) tetkik edilmesi gibi yöntemlerle denetim kanıtları elde edebilir. Bu değişiklikler hakkındaki denetim kanıtlarının dikkate alınması, kontrollerin işleyiş etkinliğine ilişkin cari dönemde elde edilmesi beklenen denetim kanıtlarının artırılması veya azaltılması kararını destekleyebilir.

Önceki denetimlerden sonra değişen kontroller (Bakınız: 14(a) paragrafı)

A36. Değişiklikler, önceki denetimlerden elde edilen denetim kanıtlarının ihtiyaca uygunluğunu etkileyebilir; çünkü söz konusu kanıtlara olan güvenmenin devam edeceğine dair herhangi bir dayanak kalmamış olabilir. Örneğin, işletmenin sistemden yeni bir rapor almasını sağlayan sistemdeki değişiklikler, daha önceki denetimden elde edilen denetim kanıtlarının ihtiyaca uygunluğunu muhtemelen etkilemez; ancak, verilerin farklı şekilde toplanmasına veya hesaplanmasına sebep olan değişiklik, denetim kanıtlarının ihtiyaca uygunluğunu etkiler.

Önceki denetimlerden sonra değişmeyen kontroller (Bakınız: 14(b) paragrafı)

A37. Denetçi, önceki denetimlerden elde edilen ve aşağıdaki özellikleri taşıyan kontrollere ilişkin denetim kanıtlarına dayanıp dayanmayacağına (güvenip güvenmeyeceğine), mesleki muhakemede bulunarak karar verir:

(a) En son test edilışinden bu yana değişmemiş olan kontroller ve

(b) Ciddi (önemli) bir riski azaltmayan kontroller.

Ayrıca, bu tür kontrollerin tekrar test edilmesi için geçecek sürenin uzunluğu da mesleki muhakemenin konusudur, ancak 14(b) paragrafı uyarınca bu kontrollerin her üç yılda en az bir defa test edilmeleri zorunludur.

A38. Genel olarak “önemli yanlışlık” riski ne kadar yüksekse veya kontrollere ne kadar fazla güvenilmekte ise, -varsa- aradan geçen süre o kadar kısa olacaktır. Aşağıdakiler, bir kontrolün yeniden test edilmesi için geçecek süreyi azaltabilecek veya önceki denetimlerden elde edilen denetim kanıtlarına hiçbir şekilde güven duyulmamasına sebep olabilecek faktörlerdendir:

- Zayıf kontrol çevresi.

- Kontrollerin izlenmesindeki yetersizlik, eksiklik.
- İlgili kontrollerin manuel bir şekilde yapılan önemli bir unsuru.
- Kontrolün uygulanışını ciddi şekilde etkileyen personel değişiklikleri.
- Kontrolde değişiklikler yapılması ihtiyacını gösteren değişen durumlar.
- Yetersiz (eksik) genel BT kontrolleri.

A39. Önceki denetimlerde hakkında denetim kanıtı elde edilen ve denetçinin güven duymayı planladığı çok sayıda kontrolün mevcut olması durumunda, her denetimde bu kontrollerden bazılarının test edilmesi, kontrol çevresinin etkinliğinin sürekliliği hakkında doğrulayıcı bilgi sağlar. Bu durum, denetçinin kontrollere ilişkin önceki denetimlerden elde edilen kanıtlara güvenmesinin (dayanmasının) uygun olup olmadığı hakkında karar vermesine katkıda bulunur.

Kontrollerin İşleyiş Etkinliğinin Değerlendirilmesi (Bakınız: 16-17 nci paragraflar)

A40. Denetçinin, uyguladığı denetim prosedürleri sayesinde tespit ettiği önemli bir yanlışlık, önemli bir iç kontrol eksikliğinin var olduğuna dair güçlü bir göstergedir.

A41. Kontrollerin işleyiş etkinliği kavramı, işletme tarafından uygulanan kontrollerin uygulama biçiminde bazı sapmaların olabileceğini kabul eder. Belirlenen kontrollerden sapmalar; kilit personeldeki değişiklikler, işlem hacmindeki ciddi mevsimsel dalgalanmalar ve insan hataları gibi faktörlerden kaynaklanabilir. Tespit edilen sapma oranı, özellikle beklenen oranla kıyaslandığında, yönetim beyanı düzeyindeki riskin denetçi tarafından değerlendirilen risk seviyesine kadar azaltılabileceği konusunda, kontrole güven duyulamayacağını gösterebilir.

Maddi Doğrulama Prosedürleri (Bakınız: 18 inci paragraf)

A42. 18 inci paragraf denetçinin, değerlendirilmiş “önemli yanlışlık” risklerinden bağımsız olarak, her bir önemli işlem sınıfı, hesap bakiyesi ve açıklama için maddi doğrulama prosedürleri tasarlamasını ve uygulamasını gerektirir. Söz konusu gereklilik: (a) denetçinin yapacağı risk değerlendirmesinin denetçinin muhakemesine dayanmasından ve bu sebeple de denetçinin tüm “önemli yanlışlık” risklerini tespit edemeyebileceğinden ve (b) yönetimin iç kontrolü ihlal etmesi dâhil olmak üzere, iç kontrole ilişkin yapısal kısıtlamalardan kaynaklanmaktadır.

Maddi Doğrulama Prosedürlerinin Niteliği ve Kapsamı

A43. Şartlara bağlı olarak denetçi:

- Yalnızca analitik maddi doğrulama prosedürlerini uygulamanın, denetim riskini kabul edilebilir düşük bir seviyeye indirmek için yeterli olacağına, Örneğin bu tür bir durum, denetçinin risk değerlendirmesi, kontrollerin testlerinden elde edilen denetim kanıtlarıyla desteklendiğinde ortaya çıkar.
- Yalnızca detay testlerinin yapılmasının uygun olduğuna,

- Analitik maddi doğrulama prosedürleri ile detay testlerinin birlikte uygulanmasının, değerlendirilmiş risklere verilecek en iyi karşılık olduğuna, karar verebilir.

A44. Analitik maddi doğrulama prosedürlerinin, zaman içerisinde tahmin edilebilir hâle gelen büyük hacimli işlemler için uygulanması genelde daha uygundur. BDS 520⁵, denetimde analitik prosedürlerin uygulanmasına ilişkin hükümleri belirler ve bu konuda rehberlik sağlar.

A45. Detay testlerinin tasarımı, yönetim beyanı ve riskin niteliği ile bağlantılıdır. Örneğin, var olma veya gerçekleşme konusundaki yönetim beyanına ilişkin detay testleri, finansal tablo tutarlarının içerdiği kalemlerden seçim yapılmasını ve ilgili denetim kanıtının elde edilmesini içerebilir. Diğer taraftan, tamlık konusundaki yönetim beyanına ilişkin detay testleri, ilgili finansal tablo tutarında yer alması beklenen kalemlerden seçim yapılmasını ve bu kalemlerin finansal tablolara dâhil edilip edilmediğinin araştırılmasını içerebilir.

A46. “Önemli yanlışlık” riskinin değerlendirilmesi iç kontrolü dikkate aldığından dolayı, kontrol testlerinden alınan sonuçlar yetersiz olduğunda maddi doğrulama prosedürlerinin kapsamının genişletilmesi gerekebilir. Ancak denetim prosedürünün kapsamının genişletilmesi, yalnızca söz konusu denetim prosedürünün bizzatı belirli bir riskle ilgili olması durumunda uygundur.

A47. Detay testleri tasarlanırken, testin kapsamı genellikle örneklem büyüklüğü açısından düşünülür. Ancak teste ilişkin diğer seçme yöntemlerinin kullanılmasının daha etkin olup olmadığı da dâhil olmak üzere, konuyla ilgili dikkate alınması gereken başka hususlar da vardır (Bakınız: BDS 500⁶).

Dış Teyit Prosedürlerinin Uygulanıp Uygulanmayacağına Değerlendirilmesi (Bakınız: 19 uncu paragraf)

A48. Dış teyit prosedürleri, çoğunlukla hesap bakiyeleri ve bunların unsurlarıyla ilgili yönetim beyanlarına verilecek karşılıklarla ilgilidir, ancak yalnızca bu kalemlerle sınırlandırılmaması gerekir. Örneğin denetçi, işletme ile diğer taraflar arasındaki anlaşma ve sözleşme şartları veya işlemlere ilişkin dış teyit talebinde bulunabilir. Ayrıca dış teyit prosedürleri, belirli şartların mevcut olmadığına ilişkin denetim kanıtı elde etmek için de uygulanabilir. Örneğin, işletmenin hâsılatına yönelik yönetimin hesap kesimi beyanıyla ilgili olabilecek hiçbir “yan sözleşme”nin bulunmadığına dair teyit özellikle istenebilir. Dış teyit prosedürlerinin, değerlendirilmiş “önemli yanlışlık” risklerine karşı ilgili denetim kanıtı sağlayabileceği diğer durumlar şunlardır:

- Banka hesap bakiyeleri ve bankacılık ilişkilerine ilişkin diğer bilgiler.
- Alacak hesaplarının bakiyeleri ve alacaklara ilişkin şartlar.

⁵ BDS 520, “Analitik Prosedürler”

⁶ BDS 500, “Bağımsız Denetim Kanıtları”, 10 uncu paragraf

- İşleme tabi tutulmak üzere veya konsinye amaçlı olarak üçüncü taraflarca umumi mağazalar veya antrepolarda tutulan stoklar.
- Emanet veya teminat olarak avukatlar veya finansörler tarafından tutulan gayrimenkul tapuları.
- Üçüncü taraflarca emanet olarak tutulan veya borsa aracı kurumlarından satın alınan fakat bilanço tarihinde teslim edilmemiş yatırımlar.
- İlgili geri ödeme vadeleri ve kısıtlayıcı şartlar dâhil, kredi verenlere olan borçlar.
- Borç hesaplarının bakiyeleri ve borçlara ilişkin şartlar.

A49. Dış teyitler, belirli yönetim beyanlarına ilişkin ihtiyaca uygun denetim kanıtı sağlamasına rağmen, dış teyitlerin daha az ihtiyaca uygun denetim kanıtı sağladığı bazı yönetim beyanları da mevcuttur. Örneğin dış teyitler, alacak hesap bakiyelerinin var olduğundan ziyade, tahsil edilebilir olduğuna ilişkin daha az ihtiyaca uygun denetim kanıtı sağlar.

A50. Denetçi, tek bir amaç için uygulanan dış teyit prosedürlerinin, diğer hususlar hakkında da denetim kanıtı elde edilmesine imkân sağladığına karar verebilir. Örneğin, banka hesap bakiyelerinin teyit edilmesi talebi, çoğunlukla finansal tablolara ilişkin diğer yönetim beyanlarıyla ilgili talepleri de içerir. Bu tür hususlar, denetçinin dış teyit prosedürlerini uygulayıp uygulamama kararlarını etkileyebilir.

A51. Dış teyit prosedürlerinin maddi denetim prosedürleri olarak uygulanıp uygulanmayacaklarına karar verirken denetçiye yardımcı olabilecek faktörler aşağıdakileri içermektedir:

- Teyit eden tarafın konu hakkındaki bilgisi: Teyide ilişkin alınan cevaplar, teyit eden tarafta yer alan ve teyidi istenen konu hakkında gerekli bilgiye sahip bir kişi tarafından sağlanması hâlinde, daha güvenilir olabilir.
- Teyit eden tarafın cevap verme imkânı veya isteği: Örneğin, teyit eden taraf:
 - o Teyit talebine cevap verme sorumluluğunu kabul etmeyebilir.
 - o Cevap vermenin çok maliyetli veya zaman alıcı olduğunu düşünebilir.
 - o Cevap vermekten kaynaklanacak muhtemel yasal yükümlülükler hakkında endişeleri olabilir.
 - o İşlemleri, farklı para birimleri üzerinden açıklayabilir.
 - o Teyit taleplerine cevap vermenin günlük faaliyetler içerisinde önemli bir yerinin olmadığı bir çevrede faaliyet gösteriyor olabilir.

Bu tür durumlarda teyit eden taraflar; taleplere cevap vermeyebilir, gayri resmi bir yolla cevap verebilir veya cevaba güvenme (dayanma) hususunu kısıtlama girişiminde bulunabilir.

- Teyit etmesi hedeflenen tarafın tarafsızlığı: Teyit eden tarafın işletmenin ilişkili tarafı olması hâlinde, teyit taleplerine verilen cevaplar daha az güvenilir olabilir.

Finansal Tabloların Kapanış İşlemleriyle İlgili Maddi Doğrulama Prosedürleri (Bakınız: 20(b) paragrafı)

A52. Denetçinin yevmiye kayıtları ve yapılan diğer düzeltmelere yönelik yapacağı incelemenin niteliği ve aynı zamanda kapsamı, işletmenin finansal raporlama sürecinin niteliğine, karmaşıklığına ve ilgili “önemli yanlışlık” risklerine bağlıdır.

Ciddi Risklere Karşı Uygulanacak Maddi Doğrulama Prosedürleri (Bakınız: 21 inci paragraf)

A53. Bu BDS'nin 21 inci paragrafı denetçinin, özellikle ciddi risk olduğuna karar verdiği risklere karşı, maddi doğrulama prosedürlerini uygulamasını gerektirir. Teyit eden uygun taraflardan doğrudan dış teyit şeklinde elde edilen denetim kanıtları, denetçinin karşılık vermesi gereken hata veya hile kaynaklı ciddi "önemli yanlışlık" risklerine ilişkin olarak yüksek güvenilirlik seviyesine sahip denetim kanıtları elde etmesi konusunda denetçiye yardımcı olabilir. Örneğin denetçinin, yönetimin kazanç beklentilerini karşılama baskısı altında olduğunu belirlemesi durumunda, hâsılatın muhasebeleştirilmesini engelleyici şartlar içeren satış sözleşmeleriyle ilgili hâsılatın yanlış muhasebeleştirilmesi veya satışların teslimattan önce fatura edilmesi suretiyle yönetimin satışları olduğundan fazla gösterme riski söz konusu olabilir. Bu tür durumlarda denetçi, örneğin yalnızca ödenmemiş borçların teyit edilmesi amacıyla değil; aynı zamanda tarih, iade ve teslimata ilişkin şartlar da dâhil, satış sözleşmelerinin ayrıntılarını teyit etmek için de dış teyit prosedürleri tasarlayabilir. Buna ek olarak denetçi, satış sözleşmelerindeki ve teslimat şartlarındaki her türlü değişiklik konusunda işletmedeki finansla ilgili olmayan personeli sorgulayarak bu tür dış teyitleri desteklemeyi faydalı bulabilir.

Maddi Doğrulama Prosedürlerinin Zamanlaması (Bakınız: 22-23 üncü paragraflar)

A54. Genellikle, önceki denetimde uygulanan maddi doğrulama prosedürlerinden elde edilen denetim kanıtları, cari dönem için çok az denetim kanıtı sağlar veya hiçbir denetim kanıtı sağlamaz. Ancak istisnalar olabilir; örneğin üzerinde hiçbir değişikliğin olmadığı bir menkul kıymetleştirme yapısıyla ilgili daha önceki denetim sırasında elde edilen hukuki bir görüş cari dönemde de geçerli olabilir. Bu tür durumlarda, denetim kanıtının ve denetim konusunun temel olarak değişmemesi ve kanıtın ihtiyaca uygunluğunun devam ettiğini belirlemeye yönelik olarak cari dönemde denetim prosedürlerinin uygulanması durumunda, önceki denetimin maddi doğrulama prosedürlerinden elde edilen denetim kanıtını kullanmak uygun olabilir.

Ara dönemde elde edilen denetim kanıtlarının kullanılması (Bakınız: 22 nci paragraf)

A55. Bazı koşullarda denetçi;

- (a) Olağan dışı görünen tutarları belirlemek,
- (b) Bu tür tutarları araştırmak,
- (c) Aradan geçen süreyi test etmek amacıyla analitik maddi doğrulama prosedürleri veya detay testlerini uygulamak

için maddi doğrulama prosedürlerini ara bir tarihte uygulamanın ve dönem sonu bakiyesine ilişkin bilgilerin söz konusu tarihteki karşılaştırılabilir bilgiyle mukayese edilmesinin ve mutabakat sağlanmasının etkin olduğuna karar verebilir.

A56. Maddi doğrulama prosedürlerinin -sonraki bir tarihte ilâve prosedürler uygulanmaksızın- ara bir tarihte uygulanması, denetçinin dönem sonunda var olabilecek yanlışlıkları tespit edememe riskini artırır. Dönem sonuna kalan süre uzadıkça risk de artar. Aşağıdaki gibi faktörler, maddi doğrulama prosedürlerinin ara bir tarihte uygulanıp uygulanmayacağını etkileyebilir:

- Kontrol çevresi ve diğer ilgili kontroller.
- Denetçinin uygulayacağı prosedürler için gereken bilginin sonraki bir tarihte mevcut olup olmayacağı.
- Maddi doğrulama prosedürünün amacı.
- Değerlendirilmiş “önemli yanlışlık” riski.
- İşlem sınıfı veya hesap bakiyesi ve ilgili yönetim beyanlarının niteliği.
- Dönem sonunda mevcut olabilecek yanlışlıkların tespit edilememesi riskini azaltmak için, dönemin geri kalan bölümünü kapsamak üzere denetçinin uygun maddi doğrulama prosedürlerini tek başına veya kontrol testleriyle birlikte uygulama kabiliyeti.

A57. Söz konusu ara tarih ile dönem sonu arasındaki döneme ilişkin olarak analitik maddi doğrulama prosedürlerinin uygulanıp uygulanmayacağına ilişkin kararı aşağıdaki gibi faktörler etkileyebilir:

- Belirli işlem sınıflarına ilişkin bakiyelerin veya hesap bakiyelerinin dönem sonundaki tutarı, nispi önemi ve bileşiminin, makul şekilde tahmin edilebilir olup olmadığı.
- Bu tür işlem sınıflarının veya hesap bakiyelerinin ara tarihlerde analiz edilmesi, düzeltilmesi ve doğru hesap kesiminin yapılması için uygulanan işletme prosedürlerinin uygun olup olmadığı.
- Finansal raporlamayla ilgili bilgi sisteminin; dönem sonu bakiyeleri ve ara tarihten sonra kalan dönemdeki işlemlerle ilgili olarak aşağıdaki hususların araştırılmasına imkân tanıyacak kadar yeterli bilgiyi sağlayıp sağlamadığı:
 - (a) Önemli olağan dışı işlemler veya muhasebe kayıtları (dönem sonuna yakın veya dönem sonunda olanlar dâhil),
 - (b) Önemli dalgalanmaların diğer sebepleri veya gerçekleşmesi beklendiği hâlde gerçekleşmemiş dalgalanmalar ve
 - (c) Hesap bakiyeleri veya işlem sınıflarının bileşimindeki (kompozisyonundaki) değişiklikler.

Ara bir tarihte tespit edilen yanlışlıklar (Bakınız: 23 üncü paragraf)

A58. Ara bir tarihte tespit edilen beklenmeyen yanlışlıkların bir sonucu olarak denetçi, kalan dönemi kapsayan maddi doğrulama prosedürlerine ilişkin planlanan nitelik, zamanlama veya kapsamın değiştirilmesi gerektiğine karar verebilir. Bu tür bir değişiklik, ara bir tarihte uygulanan prosedürlerin dönem sonuna kadar uzatılmasını veya dönem sonunda tekrarlanmasını içerebilir.

Sunum ve Açıklamanın Yeterliliği (Bakınız: 24 üncü paragraf)

A59. İlgili açıklamalar da dâhil finansal tabloların genel sunumunun değerlendirilmesi; münferit finansal tabloların, finansal bilginin uygun şekilde sınıflandırıldığını ve tanımlandığını yansıtacak şekilde sunulup sunulmadığı ve finansal tablolar ile ekindeki notların biçimi, düzenlemesi ve içeriğiyle ilgilidir. Bu husus örneğin, kullanılan terminolojiyi, verilen detayın miktarını, tabloda yer alan kalemlerin sınıflandırılmasını ve ortaya konulan tutarların esaslarını içerir.

Denetim Kanıtlarının Yeterliliğinin ve Uygunluğunun Değerlendirilmesi (Bakınız: 25-27 nci paragraflar)

A60. Finansal tabloların denetimi kümülatif ve yinelenen bir süreçtir. Planlanan denetim prosedürlerini uygularken elde edilen denetim kanıtı, denetçinin diğer planlanan denetim prosedürlerinin niteliğini, zamanlamasını ve kapsamını değiştirmesine neden olabilir. Denetçi, risk değerlendirmesine dayanak oluşturan bilgilerden önemli ölçüde farklılık gösteren yeni bilgiler elde edebilir. Örneğin:

- Denetçinin maddi doğrulama prosedürleri uygulayarak tespit ettiği yanlışlıkların kapsamı, risk değerlendirmesi hakkındaki yargısını değiştirebilir ve iç kontrolde önemli bir eksiklik olduğunu gösterebilir.
- Denetçi, muhasebe kayıtlarındaki çelişkilerin veya tutarsız ya da eksik kanıtların farkına varabilir.
- Denetimin genel olarak gözden geçirilmesi sırasında uygulanan analitik prosedürler daha önce farkına varılmamış bir “önemli yanlışlık” riskini gösterebilir.

Bu tür durumlarda; işlem sınıfları, hesap bakiyeleri veya açıklamaların ve yönetim beyanlarının bir kısmına veya tamamına ilişkin değerlendirilmiş risklerin yeniden dikkate alınmasına dayanarak, denetçinin planlanan denetim prosedürlerini yeniden değerlendirmesi gerekebilir. BDS 315, denetçinin risk değerlendirmesini gözden geçirmesine ilişkin ilâve rehberlik içerir.⁷

A61. Denetçi, bir hata veya hile durumunun münferit bir olay olduğunu varsayamaz. Bu sebeple, tespit edilen yanlışlığın değerlendirilmiş yanlışlık risklerini nasıl etkilediğinin dikkate alınması, değerlendirmenin geçerliliğini sürdürüp sürdürmediğinin belirlenmesinde önemlidir.

⁷ BDS 315, 31 inci paragraf

A62. Denetçinin nelerin yeterli ve uygun denetim kanıtı oluşturduğuna ilişkin yargısını aşağıdaki gibi faktörler etkiler:

- Yönetim beyanındaki muhtemel yanlışlığın önemi ve söz konusu yanlışlığın münferit olarak veya diğer muhtemel yanlışlıklarla birlikte finansal tablolar üzerinde önemli bir etkiye sahip olma ihtimali.
- Yönetimin riskleri ele almak için verdiği karşılıkların ve uyguladığı kontrollerin etkinliği.
- Benzer muhtemel yanlışlıklara ilişkin olarak önceki denetimlerden elde edilen deneyim.
- Uygulanan denetim prosedürlerinin sonuçları (bu tür denetim prosedürlerinin belirli hata veya hile durumlarını tespit edip etmediği dâhil).
- Mevcut bilgilerin kaynağı ve güvenilirliği.
- Denetim kanıtlarının ikna ediciliği.
- İşletmenin iç kontrolü dâhil, işletme ve çevresinin tanınması.

Belgelendirme (Bakınız: 28 inci paragraf)

A63. Çalışma kâğıtlarının biçim ve kapsamı, mesleki muhakeme konusudur ve işletmenin ve iç kontrolünün niteliğinden, büyüklüğünden, karmaşıklığından, bilgilerin işletmeden elde edilebilmesinden ve denetimde kullanılan denetim metodolojisi ile teknolojisinden etkilenir.